

پیام رهبر معظم انقلاب به مناسبت
هفته دفاع مقدس و سالگرد شهادت
شهید سید حسن نصرالله

۶/مهر/۱۴۰۵

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ

آغازین روزهای ماه مهر، یادآور ایّام الله و پدیده عظیم و ماندگار دفاع هشت ساله جانانه ملت ایران در جنگ تحمیلی اوّل است. در آن روزها تابش گرم خورشید انقلاب در پهنه سرزمین ایران، حسّ مطبوعی از همبستگی ملّی و وفاداری به مکتب و مرام اسلام انقلابی می پراکند که از اثر آن یخ‌های سلطه‌گری و استعمار کهن و نوین در حال ذوب شدن بود. در آن روزها بعضی از مردم ایران خاطرات بیست و چند سال قبل از آن در بدخواهی استعمارگران و حوادث مربوط به ملّی سازی صنعت نفت و کودتای امریکایی رابه یاد داشتند. بعضی دیگر اخبار آن راشنیده بودند و بسیاری از ایشان این واقعیت که تسلّط اجنبی بر شوّون کشورمان چه‌ها بر سر آن آورده بود را به خوبی لمس کرده بودند. امّا روزهای قبل از آن، روزهایی تیره و تاریک بود که سفیران دولتهای مستکبر باید‌ها و نباید‌ها را به شاه مملکت ابلاغ می کردند و او هم با رغبت یا بابی میلی همان‌ها را اجرامی نمود تا آنکه انقلاب عظیم ملّت ایران به رهبری حضرت امام خمینی آن بساط را برهم زد. آن روزهای تیره در اثر این انقلاب به روزهای پر نور برقراری جمهوری اسلامی ایران انجامید. این امر بر سلطه گرانی که چشم طمع به ثروت‌های این سرزمین دوخته بودند و سال‌ها برای از آن خود کردن آن، انواع بدی‌ها را در حقّ مردمان آن روا داشته بودند، بسیار گران می آمد. بنابراین از آن پس همه همّ و تلاش خود را برای برگرداندن جریان رود خروشان ملّت انقلابی به سمت سابق به کار بستند و جنگ تحمیلی اوّل، مهمترین اقدام آنان در دهه نخست حیات مبارک جمهوری اسلامی بود.

از دل آتش آن جنگ که به دست حزب ضدّ مردمی بعث و با توهم جنگی چند روزه و به دست آوردن پیروزی ای کم زحمت افروخته شده بود، نظام اسلامی برومندتر و قوی تر از قبل، ققنوس وار برخاست با صدایی رساتر و پروازی بلندتر از سابق؛ و این خصلت مستمرّ این نظام در حوادث دشمن ساخته بعدی شد.

آن روزهایی که دشمن این ملت نوکران خود را برایشان مسلّط ساخته بود و شکلی نوین از استعمار را اعمال می نمود، به برکت انقلاب و برافراشتن پرچم اسلام و جهاد در بستر جنگ تحمیلی، به روزهایی پرافتخار تبدیل شد که هنوز پس از گذر ۳۸ سال از انتهای آن، از ملاحظه جزء جزء حوادث آن و روایت های صادقانه بازماندگانش، اسوه هایی که هریک درس آموز عبادت، شجاعت، مقاومت، اخلاق، و انسانیت هستند، همچون ستارگانی درخشان بر تارک تاریخ کشورمان رخ می نمایند.

آن روزهایی که در آغاز تهاجمات دنباله های نظام سلطه، کشورمان برای دفاع از خود در مقابل بسیاری از تهدیدات، دستانی خالی را از نظام طاغوت به ارث برده بود، به برکت اقامه حق و امداد الهی، اینک به روزهایی رسیده است که خود سلطه گران متجاوز، و نه دنباله روان آنان، در مقابل حملات رزمندگان اسلام، جان پناهی می جویند و دست التماس به ترک جنگ برمی دارند.

آن روزهایی که آنان دوست دارند کشور ما را به آن برگردانند، روزهایی بود پراز عقب ماندگی، ذلّت و خواری، وابستگی، و بدنامی ایران در جهان اسلام؛ و این روزهایی که در آن هستیم پُر است از پیشرفت، عزّت، استقلال، و قدرِ اعلای اعتبار در جهان اسلام و بلکه کلّ جهان. امروز کسانی ما را ابر قدرت چهارم دنیا می دانند. البته آنان بر اساس محاسبات دنیایی چنین

می‌گویند؛ ولی محاسبات الهی، کشوری که خود را متعلّق به عترت طاهره صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین می‌داند و عمدهٔ مردمانش دلبستهٔ آن والامقامانند و برای اقامهٔ حق هراسی ندارند را قدرت اوّل جهان می‌داند.

آن روزها دو دریای جنوب ایران، جولانگاه نیروهای دشمن بود، ولی این روزها آنان به خاطر ضربات دردآوری که از رزمندگان دلاور و محافظان تنگهٔ هرمز خورده‌اند، از دریای عرب جلوتر نمی‌آیند و هرگاه این خطر را به جان خریده‌اند، آسیبی به خود وارد نموده‌اند؛ وزود است که دریای عرب هم خود را از آنان خالی کند.

روزهایی بود که سلطه‌گران با عملیات روانی و ایجاد فضای اِرعاب، خیابان‌های پایتخت را خلوت ساخته و کودتایی علیه استقلال جویی این ملت به راه انداختند و پس از آن ۲۵ سال ثروت‌های این مملکت را غارت کردند؛ ولی این روزها هفت ماه است هموطنان ما میادین و خیابان‌ها را در سراسر کشور به حضور مسئولانه و پرشور خود زینت بخشیده‌اند تا دل رزمندگان اسلام گرم باشد و دشمن در هراس فرورود. همچنان که بیش از ۳۰ میلیون ایرانی، جانفدایی خود را اعلام نمودند و آنگاه که برای نوعی سازماندهی بنابر اعلام مجدّد حضور ایشان بود، تنها در ظرف ۱۰۰ دقیقهٔ نخست، بیش از پانصد هزار نفر ظرفیت خواسته شده را تکمیل کردند. هم‌اکنون در سرتاسر ایران اسلامی که مزّین به حضور ایرانیان از اقوام متنوّع است، اعلام آمادگی‌های مختلف و به خصوص آمادگی‌های مسلّحانه وجود دارد تا آوردگاهی بسازد که ایشان را نام، و دشمن‌شان را ننگ نصیب کند.

روزهایی بود که عنصر دلیری مردمان این مرز و بوم، با مردانش شناخته می‌شد؛ اما اینک در روزهایی هستیم که بانوان در بعضی از عرصه‌های حضور دلیرانه، از مردان سبقت می‌گیرند.

روزه‌هایی بود که دشمن سعی کرده بود عقبهٔ اجتماعی نظام رادائماً ضعیف‌تر سازد ولی در این روزها انواع اقشار جامعه با تفاوت‌های آشکار، بر حفظ مواضع بحق خود و از جمله حفظ تنگهٔ پر خیر و برکت هرمز پای می‌فشارند.

این مقایسه بین روزه‌های سابق و روزه‌های حال باز هم قابل بسط و توضیح است، ولی در یک کلام، بنده به عنوان خادم مردم عزیز ایران اعلام می‌کنم که آن روزه‌های سابق که دشمن ما آرزوی بازگشت به آن را دارد، گذشت و دیگر هیچگاه تکرار نخواهد شد. و البته باید با درد و اندوه یادآور شوم که در این روزها جای خمینی کبیر و خامنه‌ای عظیم‌الشان شهید اعلی‌الله مقامهما الشریف که عزت امروز کشور، وامدار رهبری‌های آنان است، بسیار خالی است. ولی به برکت گنجینهٔ ارزشمندی که از عملکرد و کلمات درخشان و هدایت بخش ایشان برای پیروان‌شان به جا مانده، روزه‌های آینده به مراتب شکوهمندتر از این روزها خواهد بود. زیرا آن ققنوسی که از خرمن آتش جنگ تحمیلی اوّل برآمد، اینک در اثر فشارهای دشمن و به خصوص دو جنگ تحمیلی اخیر، آن چنان بزرگ شده است که سایهٔ پروازش بر سرزمین‌های دشمن هم افتاده است.

در این مجال بسیار بجا است که به مناسبت دوّمین سالگرد شهادت امیر قهرمان عرب و نماد بزرگ جبههٔ مقاومت، شهید عالی قدر جناب سیّد حسن نصرالله قدّس الله نفسه الزّکیّه، یادی از آن جناب به عمل آید. کسی که خیرخواهی صادق برای ملت خود و مکتبش بود و خطبه‌های صادقانه و با حلاوت او و اقدامات شجاعانه‌اش، قلوب مردمانش و بلکه آزادگان جهان رامستحکم می‌ساخت. کسی که نام لبنان را که کشوری کوچک است و سال‌ها حیات خلوت بعضی قدرت‌ها شده بود را به عظمت بلند ساخت.

کسی که نصرت و فتح، همراهان دائمی او بودند و کسی که بی تردید در طول کلّ تاریخ شامات تاکنون، پس از انبیاء و اوصیاء ایشان، رَجُلِی به عظمت او در آن خطّه کهن سر بلند نکرده بود. و البته اینک پرچم پرافتخار او در دستان جناب شیخ نعیم قاسم حفظه الله است که دلیرانه در پیشاپیش صفوف مستحکم و عاشورایی حزب الله، راه او را همچنان ادامه می دهند.

این روزهای لبنان در پیشگاه تاریخ و بلکه از همین حال، روزهایی برجسته و پرافتخار برای ایشان و همه مجاهدان مقاومت، و روزهایی ذلّت آفرین و نهایتاً سرافکننده کننده برای آن کسانی است که در مقابل دشمن صهیونی چشم امید به وعده های دروغین سلطه گران و بدخواهان خود دوخته اند. کسانی که برخلاف سیّد شهید مقاومت و سیّد هاشم صفی الدّین و مجاهدان کنونی مقاومت که در استمرار زمان چون اخترانی تابناک نورافشانی خواهند کرد و راهنمای رهجویان مانده در حیرت ها خواهند بود، خیلی زود و در اوّلین توّرّق صفحات تاریخ، مدفون و فراموش خواهند شد و هرگاه در آینده یادی از ایشان به میان آید، یادآور بدی و بی تدبیری و حتّی شاید خیانت خواهند گردید.

در پایان امیدوارم با استمرار تفضّلات الهی و دعای خاصّ سرورمان عَجَل الله تعالی فرجه الشّریف و ارواحنا فدا، ملّت ایران و همه یاران مقاومت، جز با نصر و فتح و عزّت، و دشمنان شان جز با شکست و خواری مواجه نشوند؛ بمنّ الله و کرّمه.

سید مجتبی حسینی خامنه ای

۶/مهر/۱۴۰۵

حضرت سید بنی عباس علیہ السلام